

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1980/2000**af 17. juli 2000****om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med Rådets forordning (EØF) nr. 880/92 af 23. marts 1992 om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke ⁽⁴⁾ var at oprette en frivillig EF-ordning for tildeling af et miljømærke for at fremme produkter med færre miljøpåvirkninger i hele deres livscyklus og give forbrugerne nøjagtige, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om produkters miljøpåvirkninger.
- (2) Ifølge artikel 18 i forordning (EØF) nr. 880/92 skal Kommissionen senest fem år efter forordningens ikrafttræden gennemgå ordningen på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af den og i givet fald foreslå passende ændringer til forordningen.
- (3) Erfaringerne fra forordningens anvendelse har vist, at der er behov for at gøre ordningen mere effektiv, forbedre planlægningen og forenkle anvendelsen.
- (4) De grundlæggende mål for en frivillig og selektiv EF-miljømærkeordning er stadig gyldige. En sådan ordning bør navnlig vejlede forbrugerne om produkter, der giver

mulighed for at mindske indvirkningen på miljøet i løbet af hele deres livscyklus, samt give oplysninger om de mærkede produkters miljømæssige egenskaber.

- (5) Af hensyn til den brede offentligheds accept af EF-miljømærkeordningen er det væsentligt, at ikke-statslige organisationer på miljøområdet og forbrugerorganisationer spiller en vigtig rolle i udviklingen og opstillingen af kriterier for EF-miljømærker og inddrages aktivt i dette arbejde.

- (6) Det er nødvendigt at forklare forbrugerne, at miljømærket repræsenterer de produkter, der giver mulighed for at mindske visse negative miljøpåvirkninger sammenlignet med andre produkter i samme produktgruppe, uden at det berører de bestemmelser, der gælder for produkter på fællesskabsplan eller nationalt plan.

- (7) Ordningens anvendelsesområde bør omfatte produkter og miljøfaktorer, som er af interesse for så vidt angår både det indre marked og miljøet. I denne forordning bør produkter også omfatte tjenesteydelser.

- (8) Procedurer og metoder for opstilling af miljømærkekriterier bør ajourføres i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og den indhøstede erfaring på dette område for at sikre overensstemmelse med relevante internationalt anerkendte standarder, der udvikles på dette område.

- (9) Principperne for opstilling af selektivitetsniveauet for miljømærket bør tydeliggøres for at fremme en ensartet og effektiv gennemførelse af ordningen.

- (10) Miljømærket bør indeholde enkle, præcise, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om væsentlige miljøforhold, der tages i betragtning i forbindelse med tildeling af mærket, således at forbrugerne kan træffe deres valg på et velinformeret grundlag.

⁽¹⁾ EFT C 114 af 12.4.1997, s. 9, og EFT C 64 af 6.3.1999, s. 14.

⁽²⁾ EFT C 296 af 29.9.1997, s. 77.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.5.1998 (EFT C 167 af 1.6.1998, s. 118), bekræftet den 6.5.1999, Rådets fælles holdning af 11.11.1999 (EFT C 25 af 28.1.2000) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15.3.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 29.6.2000.

⁽⁴⁾ EFT L 99 af 11.4.1992, s. 1.

- (11) På de forskellige trin i tildelingen af et miljømærke skal der gøres en indsats for at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne og en høj grad af miljøbeskyttelse.
- (12) Det er nødvendigt, at mærket påføres flere oplysninger om grundene for tildelingen af mærket for at hjælpe forbrugerne med at forstå betydningen heraf.
- (13) Miljømærkeordningen bør på lang sigt fortrinsvis være selvfinansierende. De finansielle bidrag fra medlemsstaterne bør ikke stige.
- (14) Det er nødvendigt at overlade opgaven med at bidrage til opstilling og gennemgang af miljømærkekriterierne samt kravene til vurdering og verifikation til et passende organ, Den Europæiske Unions Miljømærkenævn (EUMN), for at opnå en effektiv og neutral gennemførelse af ordningen. EUMN bør sammensættes af de ansvarlige organer, som medlemsstaterne allerede har udpeget i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 880/92, og af et Samrådsforum, hvor en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesserede parter er sikret.
- (15) Det er nødvendigt at sikre, at EF-miljømærkeordningen er forenelig og koordineret med Fællesskabets miljøpolitiske prioriteringer og med andre EF-mærknings- eller kvalitetscertificeringsordninger, som dem der er oprettet ved Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger⁽¹⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽²⁾.
- (16) Eksisterende samt nye miljømærkeordninger i medlemsstaterne kan fortsat bestå, men der bør fastsættes bestemmelser for at sikre samordning mellem EF-miljømærkeordningen og andre miljømærkeordninger i Fællesskabet for at fremme den fælles målsætning om et bæredygtigt forbrug.
- (17) Det er nødvendigt at sikre gennemsigtighed i ordningens anvendelse og at sikre, at den er i overensstemmelse med relevante internationale standarder, så fabrikanter og eksportører fra lande uden for Fællesskabet lettere kan få adgang til og deltage i ordningen.
- (18) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fast-

sættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.

- (19) Af ovennævnte grunde bør forordning (EØF) nr. 880/92 erstattes af denne forordning, således at de nødvendige reviderede bestemmelser kan indføres på den mest effektive måde, samtidig med at der fastsættes passende overgangsbestemmelser for at sikre kontinuiteten og en smidig overgang mellem de to forordninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og principper

1. Formålet med ordningen for tildeling af et EF-miljømærke (i det følgende benævnt »ordningen«) er at fremme produkter, der vil kunne mindske negative miljøpåvirkninger sammenlignet med andre produkter i samme produktgruppe, og derved bidrage til en effektiv ressourceanvendelse og et højt miljøbeskyttelsesniveau. Dette formål skal forfølges ved at give forbrugerne vejledning og nøjagtige, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om sådanne produkter.

I denne forordning:

- omfatter ordet »produkt« alle varer og tjenesteydelser
- omfatter ordet »forbrugere« professionelle købere.

2. Miljøpåvirkningerne fastlægges på grundlag af en undersøgelse af produkternes interaktioner med miljøet, herunder anvendelsen af energi og naturressourcer i produktets livscyklus.

3. Deltagelse i ordningen berører ikke miljøkrav og andre forskrifter i fællesskabsretten eller national lovgivning, der gælder for de forskellige stadier af varernes og, hvor det er relevant, tjenesteydelseernes livsforløb.

4. Gennemførelsen af ordningen skal være i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser, herunder forsigtighedsprincippet, og med de retsakter, der er vedtaget i henhold hertil, samt med Fællesskabets miljøpolitik som beskrevet i Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling (femte handlingsprogram), indført ved resolution af 1. februar 1993⁽⁴⁾, og skal koordineres med andre mærknings- og kvalitetscertificeringssystemer og -ordninger som især EF-energimærkningsordningen, indført ved Rådets direktiv 92/75/EØF, og ordningen for økologisk landbrug, indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2092/91.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1804/1999 (EFT L 222 af 24.8.1999, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. EF-miljømærket kan tildeles produkter, der markedsføres i Fællesskabet og overholder de væsentlige miljøkrav i artikel 3 og miljømærkekriterierne i artikel 4. Miljømærkekriterierne fastlægges efter produktgrupper.

Ved en produktgruppe forstås varer eller tjenesteydelser, der tjener samme formål og kan sidestilles, hvad angår anvendelse og forbrugernes opfattelse.

2. For at indgå i denne ordning skal en produktgruppe opfylde følgende betingelser:

- a) den skal repræsentere et betydeligt salg- og handelsvolumen i det indre marked
- b) den skal på et eller flere stadier i produktets livsforløb indebære betydelige miljøpåvirkninger på globalt eller regionalt niveau og/eller af generel art
- c) den skal indeholde et betydeligt potentiale for at udvirke miljøforbedringer gennem forbrugernes valg samt et incitament for fabrikanterne eller tjenesteleverandørerne til at søge konkurrencefordele ved at markedsføre produkter, der opfylder kravene for miljømærket, og
- d) en betydelig del af det samlede salgsvolumen skal sælges til slutforbrug eller -anvendelse.

3. En produktgruppe kan underopdeles i undergrupper med tilsvarende tilpasning af miljømærkekriterierne, hvis produkternes funktionelle egenskaber kræver det, samt hvis miljømærkets muligheder for at skabe miljøforbedringer derved optimeres.

Miljømærkekriterierne for de forskellige undergrupper af en given produktgruppe, der er omfattet af samme kriteriedokument, som er offentliggjort i henhold til artikel 6, stk. 5, skal være anvendelige fra samme tidspunkt.

4. Miljømærket må ikke tildeles stoffer eller præparater, der er klassificeret som meget giftige, giftige, miljøfarlige, kræftfremkaldende, reproduktionstoksiske eller mutagene i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF⁽²⁾, eller varer, der er fremstillet ved processer, som kan forårsage betydelig skade på mennesket og/eller miljøet, eller som i almindelig brug kan skade forbrugeren.

5. Denne forordning gælder ikke for levnedsmidler, drikkevarer og lægemidler eller for medicinsk udstyr som defineret i Rådets direktiv 93/42/EØF⁽³⁾, der udelukkende er beregnet på

⁽¹⁾ EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1, specialudgave 1967, s. 211. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/33/EF (EFT L 199 af 30.7.1999, s. 57).

⁽²⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF (EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1).

professionel anvendelse, eller som skal ordineres eller kontrolleres af medicinsk personale.

*Artikel 3***Miljøkrav**

1. Miljømærket kan tildeles et produkt, der besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold som er knyttet til de formål og principper, der er angivet i artikel 1. Disse miljøforhold fastlægges på grundlag af det vejledende vurderingsskema i bilag I og skal opfylde de metodemæssige krav i bilag II.

2. Følgende bestemmelser finder anvendelse:

- a) Når de komparative forbedringer vurderes, tages der hensyn til de positive nettovirkninger for miljøet og de miljømæssige fordele og ulemper, herunder sundheds- og sikkerhedsaspekter, i tilknytning til tilpasningerne igennem de forskellige stadier af livsforløbet for de produkter, der vurderes. Ved vurderingen tages der også hensyn til eventuelle miljøfordele ved at anvende de pågældende produkter.
- b) De vigtigste miljøforhold fastlægges ved at identificere de kategorier af miljøpåvirkninger, hvor det undersøgte produkt yder det største bidrag fra et livscyklusperspektiv, og blandt disse forhold dem, hvor der er et betydeligt potentiale for forbedringer.
- c) Præproduktionsfasen for varernes livscyklus omfatter udvinding eller produktion og forarbejdning af råmaterialer og energiproduktion. Disse aspekter skal, så vidt det er teknisk muligt, tages i betragtning.

*Artikel 4***Miljømærkekriterier og vurderings- og verificationskrav**

1. Der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe. Disse kriterier fastlægger de krav for hvert af de i artikel 3 nævnte miljøforhold, som et produkt skal opfylde for at få tildelt miljømærket, herunder krav for så vidt angår produktets egnethed i forbindelse med opfyldelsen af forbrugernes behov.

2. Kriterierne skal så vidt muligt sikre, at produkterne udvælges efter følgende principper:

- a) i kriteriernes gyldighedsperiode skal produktets udsigter til markedsindtrængning i Fællesskabet være tilstrækkelig store til at udvirke miljøforbedringer gennem forbrugernes valg
- b) kriteriernes selektivitet skal fastlægges under hensyntagen til den tekniske og økonomiske gennemførlighed af de tilpasninger, der er nødvendige for at opfylde det inden for et rimeligt tidsrum

c) kriteriernes selektivitet skal fastlægges med henblik på at opnå den maksimale mulighed for miljøforbedringer.

3. Kravene ved vurdering af specifikke produkters overensstemmelse med miljømærkekriterierne og ved verifikation af betingelserne for miljømærkets anvendelse, som anført i artikel 9, stk. 1, opstilles sammen med miljømærkekriterierne efter produktgrupper.

4. Gyldighedsperioden for kriterierne samt kravene til vurdering og verifikation fastlægges inden for hvert sæt miljømærkekriterier for hver enkelt produktgruppe.

En gennemgang af miljømærkekriterierne samt af de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til kriterierne, skal finde sted i god tid inden udløbet af gyldighedsperioden for de kriterier, der er specificeret for hver produktgruppe, og skal resultere i et forslag til forlængelse, tilbagetrækning eller revision.

Artikel 5

Arbejdsplan

I overensstemmelse med formålene og principperne i artikel 1 udarbejder Kommissionen inden et år efter denne forordnings ikrafttræden en arbejdsplan for EF-miljømærket efter forudgående høring af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn, i det følgende benævnt EUMN, som er omhandlet i artikel 13, og efter proceduren i artikel 17. Arbejdsplanen skal omfatte en strategi for udvikling af ordningen, der for de efterfølgende tre år skal fastsætte:

- mål for den miljøforbedring og markedsindtrængning, der søges opnået med ordningen
- en ikke-udtømmende liste over produktgrupper, der skal prioriteres i forbindelse med Fællesskabets indsats
- planer for koordination og samarbejde mellem ordningen og andre miljømærkningsordninger i medlemsstaterne.

Arbejdsplanen skal især tage hensyn til udarbejdelse af fælles aktioner til fremme af de produkter, der er forsynet med miljømærket, og til indførelse af en ordning for udveksling af oplysninger om eksisterende og kommende produktgrupper på nationalt plan og på EU-plan.

Arbejdsplanen skal ligeledes indeholde foranstaltninger til gennemførelse af strategien, herunder den planlagte finansiering af ordningen.

Den skal endvidere angive, hvilke tjenesteydelser ordningen ikke gælder for, under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision (EMAS).

Arbejdsplanen tages regelmæssigt op til revision. Den første revision skal omfatte en rapport om, hvorledes planerne for koordination og samarbejde mellem fællesskabsordningen og de nationale ordninger for miljømærkning er blevet gennemført.

Artikel 6

Procedurer for fastsættelse af miljømærkekriterier

1. Betingelserne for tildeling af miljømærket fastlægges for hver produktgruppe.

De specifikke miljøkriterier for hver produktgruppe og deres respektive gyldighedsperioder fastsættes efter proceduren i artikel 17 efter høring af EUMN.

2. Kommissionen indleder proceduren på eget initiativ eller efter anmodning fra EUMN. Den giver EUMN mandat til at udvikle og regelmæssigt gennemgå miljømærkekriterierne samt de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til disse kriterier, der gælder for de produktgrupper, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Mandatet skal indeholde en tidsfrist for afslutningen af dette arbejde.

Kommissionen skal ved udformningen af dette mandat tage passende hensyn til

- den arbejdsplan, der er fastsat i artikel 5
- de metodemæssige krav i bilag II.

3. På grundlag af mandatet udarbejder EUMN udkast til miljømærkekriterierne for hver produktgruppe og kravene til vurdering og verifikation, der er knyttet til disse kriterier, som angivet i artikel 4 og bilag IV, under hensyntagen til resultaterne af feasibility- og markedsundersøgelser, livscyklusbetragtning og den i bilag II omhandlede forbedringsanalyse.

4. Kommissionen underrettes om de udkast til kriterier, der er nævnt i stk. 3, og træffer afgørelse:

- om mandatet er opfyldt, og om udkastene til kriterier kan forelægges forskriftsudvalget i overensstemmelse med artikel 17, eller
- om mandatet ikke er opfyldt; i så fald fortsætter EUMN sit arbejde med udkastene til kriterier.

5. Kommissionen offentliggør miljømærkekriterierne og ajourføringerne heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, (L-udgaven).

Artikel 7

Tildeling af miljømærket

1. Ansøgninger om miljømærket kan indgives af fabrikanter, importører, tjenesteleverandører, handlende og detailhandlere. Handlende og detailhandlere må kun indgive ansøgninger for produkter, der markedsføres under deres eget varemærke.

2. Ansøgningen kan vedrøre et produkt, der markedsføres under et eller flere varemærker. Der kræves ikke en ny ansøgning for ændringer i et produkts egenskaber, der ikke påvirker opfyldelsen af kriterierne. De ansvarlige organer skal dog underrettes om væsentlige ændringer.

3. Ansøgningen skal indgives til et ansvarligt organ i overensstemmelse med følgende:

- a) hvis et produkt har sin oprindelse i en enkelt medlemsstat, skal ansøgningen indgives til det ansvarlige organ i denne medlemsstat
- b) hvis et produkt har sin oprindelse i samme form i flere medlemsstater, kan ansøgningen indgives til et ansvarligt organ i en af disse medlemsstater. I sådanne tilfælde skal det pågældende ansvarlige organ ved vurderingen af ansøgningen høre de ansvarlige organer i disse andre medlemsstater
- c) hvis et produkt har sin oprindelse uden for Fællesskabet, kan ansøgningen indgives til et ansvarligt organ i en hvilken som helst af de medlemsstater, hvor produktet markedsføres eller vil blive markedsført.

4. Afgørelsen om tildeling af mærket træffes af det ansvarlige organ, der modtager ansøgningen, efter at det:

- a) har undersøgt, om produktet opfylder de kriterier, der er offentliggjort i henhold til artikel 6, stk. 5
- b) har undersøgt, om ansøgningen er i overensstemmelse med kravene til vurdering og verifikation, og
- c) om nødvendigt har hørt de ansvarlige organer i henhold til stk. 3.

5. Hvis miljømærkekriterierne kræver, at produktionsanlæg opfylder visse krav, skal disse opfyldes i alle anlæg, hvor produktet fremstilles.

6. De ansvarlige organer skal anerkende de tests og verifikationer, som er foretaget af organer, der er akkrediteret efter standarderne EN 45000-serien eller tilsvarende internationale standarder. De ansvarlige organer samarbejder for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af vurderings- og verifikationsprocedurerne.

Artikel 8

Miljømærket

Miljømærkets form skal være i overensstemmelse med bilag III. Specifikationerne for de miljøoplysninger, der er relevante for hver produktgruppe, samt specifikationerne for præsentationen af disse oplysninger på miljømærket indgår i de kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 6. Oplysningerne skal i begge tilfælde være klare og forståelige.

Kommissionen skal inden den 24. september 2005 høre de nationale forbrugersammenslutninger, der er repræsenteret i det forbrugerudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 95/260/EF⁽¹⁾, for at vurdere, hvor effektivt miljømærket og de supplerende oplysninger opfylder forbrugernes informationsbehov. På grundlag af denne vurdering indfører Kommissionen eventuelle hensigtsmæssige ændringer med

⁽¹⁾ EFT L 162 af 13.7.1995, s. 37.

hensyn til de oplysninger, der skal anføres på miljømærket, efter den i artikel 17 fastsatte procedure.

Artikel 9

Anvendelsesbetingelser

1. Det ansvarlige organ indgår en kontrakt med ansøgeren om et miljømærke, der omfatter betingelserne for mærkets anvendelse. Disse betingelser skal ligeledes omfatte bestemmelser om tilbagetrækning af tilladelsen til at anvende mærket. Tilladelsen genbehandles, og kontrakten revideres eller bringes til ophør efter hver ændring af de miljømærkekriterier, der gælder for et givet produkt. Denne kontrakt anfører, at deltagelse i ordningen ikke berører miljøkrav og andre forskrifter i fællesskabsretten eller national lovgivning, der gælder for de forskellige stadier af varenes og, hvor det er relevant, tjenesteydernes livsforløb.

For at gøre det lettere vedtages der en standardkontrakt efter proceduren i artikel 17.

2. Miljømærket må ikke anvendes, og der må ikke henvises til miljømærket i reklamer, inden mærket er blevet tildelt, og fra dette tidspunkt kun i forbindelse med det specifikke produkt, for hvilket det er tildelt.

Falsk eller vildledende reklame eller brug af et mærke eller logo, der kan føre til forveksling med det EF-miljømærke, der indføres med denne forordning, er ikke tilladt.

Artikel 10

Fremme af miljømærket

Medlemsstaterne og Kommissionen fremmer i samarbejde med medlemmerne af EUMN anvendelsen af EF-miljømærket ved opmærksomhedsskabende foranstaltninger og informationskampagner, der er henvendt til forbrugere, producenter, handlende, detailhandlere og offentligheden generelt, og støtter således videreudviklingen af ordningen.

For at tilskynde til anvendelsen af miljømærkede produkter bør Kommissionen og Fællesskabets øvrige institutioner samt andre offentlige myndigheder på nationalt plan, under overholdelse af fællesskabsretten, tjene som eksempel, når de specificerer deres krav til produkter.

Artikel 11

Andre miljømærkeordninger i medlemsstaterne

Kommissionen og medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre den nødvendige koordination mellem denne fællesskabsordning og de nationale ordninger i medlemsstaterne, navnlig ved udvælgelsen af produktgrupper samt ved udarbejdelsen og gennemgangen af kriterier på fællesskabsplan og på nationalt plan. Der etableres med henblik herpå samarbejds- og koordinationsforanstaltninger efter proceduren i artikel 17, herunder bl.a. dem, der påtænkes i den arbejdsplan, der udarbejdes i henhold til artikel 5.

Når et produkt både bærer EF-miljømærket og det nationale mærke, anbringes de to mærker ved siden af hinanden på det pågældende produkt.

I den forbindelse kan allerede eksisterende samt nye miljømærkeordninger i medlemsstaterne fortsat eksistere parallelt med ordningen.

Artikel 12

Omkostninger og gebyrer

Ved ansøgning om tildeling af et miljømærke opkræves et gebyr i relation til omkostningerne ved behandling af ansøgningen.

Ansøgeren skal erlægge et årligt gebyr for brug af miljømærket.

Størrelsen af ansøgningsgebyret og det årlige gebyr fastsættes i overensstemmelse med bilag V og efter proceduren i artikel 17.

Artikel 13

Den Europæiske Unions Miljømærkenævn

Kommissionen opretter Den Europæiske Unions Miljømærkenævn (EUMN) bestående af de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, samt det Samrådsforum, der er omhandlet i artikel 15. EUMN skal navnlig bidrage til fastsættelsen og gennemgangen af miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og verifikation i overensstemmelse med artikel 6.

Forretningsordenen for EUMN fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 17 og under hensyntagen til de proceduremæssige principper i bilag IV.

Artikel 14

Ansvarlige organer

1. Hver medlemsstat sikrer, at det eller de organer (i det følgende benævnt »ansvarligt organ« eller »ansvarlige organer«), der har ansvaret for at udføre de opgaver, der er omhandlet i denne forordning, udpeges og er funktionsdygtige. Hvis der udpeges mere end et ansvarligt organ, fastlægger medlemsstaten de respektive beføjelser og koordineringskrav, der gælder for de pågældende organer.

2. Medlemsstaterne påser:

- at de ansvarlige organer er sammensat på en måde, der sikrer, at de er uafhængige og neutrale
- at de ansvarlige organers forretningsorden sikrer, at alle berørte parter inddrages aktivt på nationalt plan, samt at der er en passende gennemsigtighed
- at de ansvarlige organer anvender bestemmelserne i denne forordning korrekt.

Artikel 15

Samrådsforum

Kommissionen sikrer, at EUMN under udførelsen af sine aktiviteter med hensyn til hver enkelt produktgruppe sørger for en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesseparter, der er berørt af den pågældende produktgruppe, såsom industri og tjenesteleverandører, herunder små- og mellemstore virksomheder, håndværkere og deres erhvervsorganisationer, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer. Disse parter mødes i et samrådsforum. Forretningsordenen for dette forum fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 17.

Artikel 16

Tilpasning til den tekniske udvikling

Bilagene til denne forordning tilpasses til den tekniske udvikling, herunder udviklingen i den relevante internationale standardisering, efter proceduren i artikel 17.

Artikel 17

Udvalg

- Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg.
- Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jævnfør dens artikel 8.
Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.
- Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Overtrædelser

Medlemsstaterne træffer de fornødne retslige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og meddeler Kommissionen disse foranstaltninger.

Artikel 19

Overgangsbestemmelser

Forordning (EØF) nr. 880/92 ophæves herved. Den gælder dog fortsat for kontrakter, der er indgået i henhold til dens artikel 12, stk. 1. Afgørelser baseret på forordning (EØF) nr. 880/92 forbliver i kraft, indtil de revideres eller er udløbet.

Artikel 20

Revision

Inden den 24. september 2005 gennemgår Kommissionen på ny ordningen på baggrund af erfaringerne med dens anvendelse.

Kommissionen fremsætter forslag til eventuelle ændringer af forordningen.

*Artikel 21***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

—

BILAG II

METODEMÆSSIGE KRAV TIL FASTLÆGGELSE AF MILJØMÆRKEKRITERIER**Indledning**

Forløbet med fastlæggelse og udvælgelse af de vigtigste miljøaspekter samt fastlæggelse af miljømærkekriterier omfatter følgende trin:

- feasibility- og markedsundersøgelse
- livscyklusovervejelser
- forbedringsanalyse
- forslag til kriterier.

Feasibility- og markedsundersøgelse

Feasibility- og markedsundersøgelsen dækker de forskellige typer af de pågældende produktgrupper på fællesskabsmarkedet, de producerede, importerede og solgte mængder samt markedsstrukturen i medlemslandene. Handel i og uden for Fællesskabet tages ligeledes i betragtning.

Forbrugernes opfattelse, funktionelle forskelle mellem produkttyperne og behovet for at fastlægge undergrupper skal kortlægges og vurderes.

Livscyklusovervejelser (LCC)

De vigtigste miljøforhold, for hvilke der skal udarbejdes kriterier, defineres gennem anvendelse af livscyklusovervejelser og arbejdet hermed udføres i overensstemmelse med internationalt anerkendte metoder og standarder. Principperne i EN ISO 14040 og ISO 14024 tages i betragtning, hvor det er relevant.

Forbedringsanalyse

Forbedringsovervejelserne tager navnlig følgende aspekter i betragtning:

- det teoretiske potentiale for miljøforbedring sammenholdt med de mulige ændringer i markedsstrukturene; dette baseres på en forbedringsvurdering ud fra livscyklusovervejelser
- den tekniske, industrielle og økonomiske gennemførlighed og markedsændringer
- forbrugeradfærd, -opfattelser og -præferencer, der måtte indvirke på miljømærkets effektivitet.

Forslag om kriterier

Det endelige forslag om miljøkriterier tager de relevante miljøforhold i forbindelse med produktgruppen i betragtning.

BILAG III

BESKRIVELSE AF MILJØMÆRKET

Miljømærkets form

Miljømærket tildeles produkter, der opfylder kriterierne for alle de udvalgte vigtige miljøforhold. Det omfatter oplysninger til forbrugerne i overensstemmelse med artikel 8 og følgende skema.

Mærket består af to dele: kasse 1 og kasse 2 som følger.

<p style="text-align: center;">EU-MILJØMÆRKE</p> <p style="text-align: center;">Tildeles varer eller tjenesteydelser, der overholder miljøkravene i EU's miljømærkeordning.</p> <p style="text-align: center;"><i>Licensregistreringsnummer:</i></p>	<p style="text-align: center;">*</p> <p style="text-align: center;">*</p> <p style="text-align: center;">*</p>
Kasse 1	Kasse 2

Kasse 2 indeholder oplysninger om begrundelserne for tildelingen af miljømærket. Disse oplysninger skal vedrøre mindst én og højst tre miljøpåvirkninger. Oplysningerne har form af en kort beskrivelse med ord.

Dette er et eksempel:

*	lav luftforurening
*	energieffektiv
*	nedsat toksicitet

Kasse 1 og kasse 2 anvendes sammen, når det er praktisk, men kasse 2 kan, når pladshensyn er en vigtig faktor i forbindelse med små varer, udelades ved visse anvendelser, forudsat at hele mærket bruges i andre anvendelser i forbindelse med samme vare. F.eks. kan kasse 1 anvendes alene på selve produktet, hvis hele mærket findes andetsteds på indpakningen, informationsfoldere eller andet salgsmateriale.

BILAG IV

PROCEDUREMÆSSIGE PRINCIPPER FOR FASTLÆGGELSE AF MILJØMÆRKEKRITERIER

Der gælder følgende proceduremæssige principper for udarbejdelse af miljømærkekrITERIER samt for kravene til vurdering og verifikation i forbindelse med disse kriterier:

1. Inddragelse af interesseparter

- a) Der nedsættes en specifik ad hoc-gruppe inden for Den Europæiske Unions Miljømærkenævn (EUMN), der inddrager de parter, der er nævnt i artikel 15, og de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, med henblik på udarbejdelse af miljømærkekrITERIER for hver produktgruppe.
- b) Interesseparterne inddrages i processen med at indkredse og udvælge de vigtigste miljøforhold og navnlig i følgende faser:
 - i) feasibility- og markedsundersøgelse
 - ii) livscyklusovervejelser
 - iii) forbedringsanalyse
 - iv) forslag til kriterier.

Interesseparterne tilstræber så vidt muligt konsensus gennem hele forløbet, samtidig med at der sigtes mod et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Der udarbejdes et resumé af de væsentligste resultater af hver fase, som sendes til deltagerne i god tid før møderne i ad hoc-arbejdsgruppen.

2. Åben høring og gennemsigtighed

- a) Der udarbejdes og offentliggøres en slutrapport med de væsentligste resultater. Interimsdokumenter, der afspejler resultaterne af de forskellige stadier i arbejdet, stilles til rådighed for alle interesseparter, og deres kommentarer hertil tages i betragtning.
- b) Der foretages en åben høring om indholdet af denne rapport. Der gives en periode på mindst 60 dage til fremsendelse af bemærkninger, før kriterierne forelægges udvalget efter proceduren i artikel 17. Alle modtagne bemærkninger tages i betragtning. På anmodning gives der oplysninger om, hvorvidt bemærkningerne er blevet fulgt op.
- c) Rapporten indeholder et kort referat og bilag med detaljerede opgørelsesberegninger.

3. Fortrolighed

Der skal sikres beskyttelse af fortrolige oplysninger, der gives af enkeltpersoner, offentlige organisationer, private selskaber, interessegrupper, interesseparter eller andre kilder.

BILAG V

GEBYRER**1. Ansøgningsgebyr**

For hver ansøgning om tildeling af et mærke betales et gebyr i relation til omkostningerne ved ansøgningens behandling. Der fastsættes et minimums- og et maksimumsbeløb.

For SMV ⁽¹⁾ samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes ansøgningsgebyret med mindst 25 %.

2. Årligt gebyr

Hver ansøger, der har fået tildelt et miljømærke, betaler et årligt gebyr for mærkets anvendelse til det kompetente organ, der har tildelt mærket.

Det årlige gebyr dækker en periode, der begynder den dag, miljømærket tildeles ansøgeren.

Det årlige gebyr beregnes i forhold til den årlige omsætning i Fællesskabet af det produkt, som miljømærket er tildelt. Der fastsættes et minimums- og et maksimumsbeløb.

For SMV ⁽¹⁾ samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes det årlige gebyr med mindst 25 %.

Ansøgere, som allerede er certificeret i overensstemmelse med EMAS eller ISO 14001, kan opnå yderligere nedsættelser af det årlige gebyr.

Der kan desuden, hvis det er velbegrunderet, opnås yderligere nedsættelser af gebyret efter proceduren i artikel 17.

3. Udgift til prøvning og kontrol

Hverken ansøgningsgebyret eller det årlige gebyr omfatter udgifter til den prøvning og kontrol, der måtte være nødvendig for produkter, der er genstand for ansøgninger. Ansøgerne skal selv afholde omkostningerne ved sådan prøvning og kontrol.

Ved formuleringen af kravene til vurdering og verifikation skal målsætningen være en konsekvent begrænsning af omkostningerne. Dette er navnlig vigtigt for at gøre det lettere for SMV at deltage i ordningen med et EF-miljømærke og derved bidrage til en større udbredelse af dette.

⁽¹⁾ Som defineret i Kommissionens henstilling 96/280/EF (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4).